

[Arne Melchior]

statsministeren og regeringen har disponeret på. Vi finder, at der er gjort lige præcis det, der skulle gøres, hverken mere eller mindre, og på denne baggrund er det os ikke vanskeligt at give opbakning bag regeringens forslag i dag.

Der er nogle partier i tinget, der har haft mere travlt og har syntes, at det indgreb, der nu skal foretages, skulle have været foretaget på et tidligere tidspunkt. De har i taler herinde og i indlæg i aviserne og i debatten talt om, at man gav udtryk for en dobbeltholdning, når man på den ene side erklærede, som bl.a. CD har gjort det, at en sådan konflikt ikke kan løbe hvor længe som helst, og på den anden side tøvede over for en indgriben. Jeg tror, at de pågældende, der har haft travlt, har haft uret. Jeg tror, at de uger måtte gå, inden en indgriben kunne foretages.

Principielt er CD imod indgreb i arbejds-konflikter, men i hvert fald har vi den opfattelse, at når de frie forhandlinger forløb er tilendebragt uden resultat og konflikt er var-slet, så bør en sådan konflikt have mulighed for at indtræde, for at blive til virkelighed. Den har godt af at bryde ud, om jeg så må sige – det er selvfølgelig med forbehold for de områder, der drejer sig om liv og helbred – for at man kan se, hvad det er for en situation, der er kreeret, hvad det er for konsekvenser, situationen får, og ud fra dette kan lovgivningsmagten så tage sit bestik af, om og hvornår man alligevel vil gribe ind.

Det er på dette område som på så mange af livets områder et spørgsmål om balance, om timing. Tidspunktet skal være rigtigt for indgriben, og baggrunden for indgriben skal være til stede. Jeg vil hævde, at baggrunden er bedre i dag, end den var for f.eks. 8 dage siden. Det andet overenskomstforslag er forkastet med 53 pct. af stemmerne, og det er beklageligt nok, men det forrige var forkastet med 83 pct. af stemmerne, og alene heri ligger en væsentlig ændring af situationen. Det er tilmed mit indtryk, at et antal af dem, der har stemt nej, i virkeligheden ikke ønsker konflikten, men har stemt nej af sekundære grunde, og dette indtryk er naturligvis blevet bestyrket af de udtalelser, Slagteriarbejderforbundets formand har været fremme med, bl.a. i TV.

Hr. Ninn-Hansen sagde, at der er lagt kolossal tålmodighed for dagen i denne konflikt. Dette gælder ikke kun folketing og re-

gering. Det gælder faktisk også de parter, der har forhandlet. Der er også her lagt kolossal ihærdighed og opmærksomhed for dagen, og der har været en meget betydelig vilje til at klare problemerne uden statsmagtens indgreb. Også på grund af denne investering af opmærksomhed, ihærdighed og god vilje har det været rimeligt, at regering og folketing har ventet indtil nu. Nu går det imidlertid ikke længere. Både af dyreværnsgrunde, af hensyn til erhvervet, det drejer sig om, og af hensyn til samfundets overordnede interesser må samfundet nu gribe ind for at værne sine legitime interesser.

Jeg vil gerne slutte af med at sige, at da jeg var i lære, det var i tekstilbranchen, havde min chef det mundheld, som jeg ikke tror han var ene om, at når det går bonden godt, så går det Danmark godt. Jeg ved godt, at samfundet har forandret sig ikke så lidt i de mellemliggende årtier, men jeg tror stadig væk, at det er korrekt, at når det går bonden, når det går landbruget godt, hæderligt, anstændigt, så er det en fordel for hele samfundet, for alle øvrige erhverv og for alle borgere. Derfor føler vi ikke, at vi gør noget indgreb i et fags eller nogle medborgeres rettigheder, når vi i aften eller i morgen beslutter os til at gøre ende på denne konflikt.

Jeg kan samtidig melde, at CD ikke vil være til sinds at stemme for nogen ændringsforslag, ej heller dem, der søger at udvide indgrebet.

Jeg skal endelig om retsforbundets forslag sige, at jeg kan forstå logikken i, at når man vil stemme imod dette her forslag, så synes man, at man har pligt til at komme med sit eget, idet man tydeligt erkender, at det ikke bare kan få lov til at løbe af sig selv. Men det ser meget stærkt ud til, at viljen har været bedre end evnen, og derfor kan jeg med det samme anmelde, at vi ikke vil være i stand til at mobilisere interesse for retsforbundets forslag.

Tyroll (VS):

Først kan der være anledning til at komplimentere landbrugets organisationer og de borgerlige partier for en velgennemført aktion over for regeringen og socialdemokratiet. Målet er nået: regeringen går borgerskabets ærinde og griber ind i slagterikonflikten. Dette har hele tiden været formålet med alle